

[Bilgrav-Nielsen]

få flere atomvåben kan skabe sig større sikkerhed. Jeg er sikker på, at det konservative folkeparti har svært ved at få opbakning til den holdning selv i egne kredse.

(Kort bemærkning).

Finn Jørgensen (KF):

Ja, det er udmærket at bringe Amerika ind i billedet her, men det er ganske irrelevant, for det, vi drøfter, er forholdene i Europa og magtbalancen i Europa. Hr. Bilgrav-Nielsen kunne ikke give og kan ikke give noget svar på, hvorledes man fra radikal side vil medvirke til at bringe den balance i orden. NATO har givet svaret, og vi støtter det. I har intet alternativ.

(Kort bemærkning).

Bilgrav-Nielsen (RV):

Det glæder mig at kunne konstatere, at der er en fundamental forskel på radikal og konservativ holdning i disse sager. Det er fortsat konservativ holdning, at der skal være balance, uanset at begge parter har rigeligt til at ødelægge hinanden med. Hele balancediskussionen er simpelt hen vanvittig.

Steen Folke (VS):

VS mener selvsagt, at der fra Danmark bør lyde et rungende nej til produktion og udstationering i Vesteuropa af de 464 krydsermissiler og de 108 Pershing II-raketter, NATO har planer om at opstille.

Krydsermissilet er et meget avanceret atomvåben med en sprængkraft på 10 gange Hiroshimabomben og en rækkevidde fra Vesttyskland langt ind i Sovjetunionen. Det er lavtgående. Det er vanskeligt at spore det. Det er uhyre træfsikkert. Samtidig har det den dødsensfarlige egenskab, at det er så lille, kun 5 m langt, at det kan skjules overalt og derfor er komplet umuligt at holde kontrol med.

Når USA lægger så stor vægt på beslutningen om de 572 atomraketter, så er det, fordi den er et led i NATOs nye atomstrategi. Den gamle strategi var baseret på massiv gengældelse, det totale ragnarok, mens den nye strategi skal gøre det muligt at føre en mere begrænset atomkrig alene i Europa. Den slags tanker om begrænset atomkrig er

udtryk for en sindssyg militær logik, som det er på høje tid at få gjort op med.

Men i øvrigt har vi jo sammen med SF taget initiativ til en forespørgselsdebat om atomoprustning i Europa og NATOs såkaldte dobbeltbeslutning, en debat, der kommer på folketingets dagsorden den 7. december 1982. Derfor vil jeg ved denne lejlighed koncentrere mig om den planlagte danske medfinansiering af disse NATO-raketter, som vores beslutningsforslag alene drejer sig om.

Hr. Lasse Budtz støtter forslaget, og det er vi glade for. Det gør hr. Bilgrav-Nielsen også. Det er vi også glade for. Det vil sige, at der er et klart flertal for dette forslag i folketinget, og det er selvfølgelig særdeles glædeligt, at man kan konstatere dette.

Hr. Lasse Budtz siger på socialdemokratiets vegne, at partiet ikke har skiftet holdning i denne sag. Det er muligt, det vil jeg ikke anfægte, men partiet har i hvert fald skiftet politik. Det vil jeg gerne hilse velkommen. Jeg synes, det er glædeligt, at man har skiftet politik, men jeg kan henvise til, at i den forrige regerings periode spurgte jeg flere gange daværende udenrigsminister Kjeld Olesen, om regeringen ville arbejde for, at forberedelserne til opstilling af de 572 atomraketter blev stillet i bero, mens der blev forhandlet i Genève. Det var ikke muligt at få socialdemokratisk støtte hertil. Så sent som den 2. juni i år, altså for ikke engang et halvt år siden, havde jeg et spørgsmål i folketingssalen, som drejede sig om lige præcis finansieringen af atomraketterne, og ved den lejlighed lød daværende udenrigsminister Kjeld Olesen nærmest forundret over, at jeg overhovedet kunne spørge, om den danske regering skulle være med til at finansiere disse atomraketter. Selvfølgelig skulle man det, det havde været klart for enhver i årevis, så jeg måtte opfatte mig selv som lidt af en dompap, at jeg kunne stille den slags spørgsmål. Det var en selvfølge. Det er altså et halvt år siden.

Nu har socialdemokratiet indtaget en anden holdning, og det er vi meget glade for, for det er jo altså afgørende for, at der bliver et flertal i denne sag. At det har noget at gøre med, at socialdemokratiet er kommet i opposition, kan man jo så synes er lidt pudsig, men jeg ved da godt, at der internt i socialdemokratiet foregår en stadig kamp mellem højrefløj og venstrefløj. Tidligere